Proczinski Alb: Epithalamium, quod in celeberr. nuptias coniugum Ioan. Radejewski et Evae a Czarnkow lusit.

V
B
J
C
18262

EPITHALAMIVM.

QVOD

IN CELEBERRIMAS NV-
PTIAS ILLVSTR. ET MAGN
CONIVGVM DN. D. IOANNIS
RADEIEVVSKI A ZAKRZEVV.

ET DN.

D. EVÆ A CZARNKOVV
NOBILISSIMÆ FILIAE
ILLVSTRIS AC MAGNIFICI
DN. D. IOANNIS SENDIVOII
CZARNKOWSKI CAPITANEI
DRAHIMINENSIS.

MÆCENATIS SVI.

ALBERTVS PROCZINSKI LVSIT.

POSNANIÆ,
In Officina Ioannis Wolrabi. Anno D. 1612.

IN INSIGNE GENTIS.

Dicite Sauromatæ patriæquot vulnera strinxit
Fascia, quot gentes vinxit amititia,
An non æterno Radecuium amore ligauit
Hactenus, O quantum fascia robur habes.

MAGNIFICO AC ILLVSTR. DOMINO D. IOANNI A CZARNKOW CAPITAN. DRAHIMINENSI MAECENATI MEO

salutem & felicitatem.

Vm tantos augustissimorum Heroum applausus Illustr. Domine & tantam gratulantium frequentiam in hoc fælicissimè inito filiæ tuæ connubio intuitus eßem, non potui in animum inducere, quin inter aliorum singularem voluntatis concertationem solus ego iners torperem, in quem maxima libertatis suæ & beneficiorum amplitudo redundat. Ergo cum Musis rationem habere & numeris Poetarũ ludere cæpi, vt cum aliud mihi ad speciẽ magnificũ non suppeteret, vel sola verba versibus inclusa me penitus feriatum esse non demonstrarent. Quos ego lusus Poeticos, maxime ad deuoti animi significationem repræsentandam non ad sermonis hominum celebritatem excitandam offerre tibi Illustr. D N.

decreui.

decreui. Quis enim virtuti CZARNCOVIORVM amplißimæ lumen suum commodare velit, à quorum radiis omnia collucent? Clarescito CZARNCOVIORVM domus splendore proprio, & tu Illustr. DN. inter Heroas eiusdem propaginis augustißimos virtutum fulgore splendes mirifico, splendebisq́ æternum quamuis omnes Rhetorum & Poetarum officinæ obscurentur. En etiam lumen gentis tuæ coruscans clarissimo RADEEVIORVM splendore coniungis, dum filiam virginem lectissimam, iuueni & generis antiquitate & morum integritate nobilissimo, nouo affinitatis nexu implicas, vt hac deinceps coniuncta noua luce vtraq́ domus maximè resplendeat, vnde liberi & omnis posteritas, atq́ hæc clarissima Sarmatiæ Respub splendorem æternum sumat. Quibus vt amplissimus ille honorum largitor Deus annuat, ex animo precor. Interim hoc leuidense munus: carmina crasso filo contexa Illustr, & Magn Dne serena fronte accipito. Vale.

CARMEN NVPTIALE.

SÆua cruentati Martis consueta referre
Munera Melpomene grandes depone cothurnos.
Non hic Bellonæ fremitus non raueca ciebis
Classica CZARNCOVIIS satis auribus ista tonârũt
Satq; RADEEVII Herois licet ora iuuenta
Nunc pingit primùm, & vernant lanugine malæ.
Incipe tu suaues Erato Parnasia lusus.
Sume lyram, aurato quaties mox pollice chordas
Dulcia Pierio testari gaudia plausu
Fundereq; Aonias sacro de pectore voces
Suadet Hymen suadent præstantes ore sorores.
En RADEEVIVS illustri de stirpe profectus,
Stemmate maiorum, gestis & laude coruscus,
Sed virtute magis propriâ, descendit in aulam
CZARNCOVIAM cûi Sarmaticis celeberrima (Nymphis
Virgo datur sociãda æterno fædere amoris.

Mu-

Musa faue, faciles ô Musa in carmina vires
Da vati: liceat thalamis intendere carmen,
Connubium liceat versu exornare decoro.
Tempus erat quo fulgenti reserauit ab ortu
Purpureas Aurora fores & plena rosarum
Atria: diffugiunt stellæ quarum agmina cogit
Lucifer & cæli statione nouissimus exit.
Iam Titana ales cristati cantibus oris
Euocat inuigilam, iam voce silentia suadet
Rumpere, mortalesq; graui insudare labori
At iuuenis cui præclarum *RADEEVIA* nomen
Stirps dedit, æterno per noctem plurima voluens,
Fessa soporiferâ haud perfundit membra quiete.
Nunc gentis decora alte suæ memorandaq; auorum
Gesta, (quibus patriæ pro libertatis amore
Contigit oppetere insignem per vulnera mortem
Et virtute polum mercari) mente pererrat.
Nunc alios secum euoluit qui munere pares
Florentes famâq; Togæ cum coniuge dulci
Finibus in patrijs duxerunt mitia vitæ

Tem-

Tempora, quorũ & adhuc Respublica prole triũphat
Ostentatq; viros bellis & pace potentes.
Hæc inquam reputans animo *RADEEVIVS* alto
Et reputata probans, nec vita cælibe gaudens.
Nec spem defraudans patriæ, Connubia laudat,
Et laudata petit. Quem non trahis inclyta virtus
Sæpe vel absenti præsens & amabilis absens!
EVA places: namq; EVA tenes quod delegat vnus
Atq; æternus Amor. Tu Virgo parentibus orta
Augustis, auûmq; atauûmq; insignibus alta.
Talia dum iuuenis tacito sub corde volutat
Ecce autem nitidis *AMOR* ocijus aduolat alis
Agmine Nympharum septus: pulcherrima vultu
Quarum hæret lateri semper Concordia dextro
Prætendens rutilo geminas de flore corollas (virago
Annulum & auratum, quem ô *CZARNCOVIANA*
Et tibi magne, auguste Heros formauit habendum
Chrysolitûmq; ignes ardenti immiscuit auro,
Nymphæ ligans animos. O ter quaterq; beati
Ambo, quibus tantùm se prodiga numina pandunt.

At parte ex aliâ crines effusa, relaxat
Gratia abundantem dextram: chorus inde sororum
Hesperidumq; decora phalanx applaudet, & optat
Gemmanti florum thalamos conspergere nimbo.
Interea Heroem Cythereę candida proles
Talibus aggreditur dictis, sicq; incipit ore,
O non præcipiti tantam ratione moues rem
IOANNES, Patriam stirpem ardes iungere stirpi
CZARNCOVIÆ non pæniteat statuisse quod o-
Crede mihi magno Superi te munere ditant (ptas
Nam decus immortale tuis famamq; per orbem
Æternam magis extendes; iam sydera supra
Gens tua CZARNCOVIORVM innixa propagine
Aspice magnanimæ clarissima lumina stirpis, (surget
Aspice quam multo laudum fulgore coruscat
CZARCOVIAna domus decus indelebile gentis
Sarmaticæ: Læchis ardens lux. Extulit orbi
Quantos illa viros! qui Martia castra secuti
Gaudebant armis patrios defendere fines:
Virtutis memores, campo concurrere aperto
Mar-

Martis & horrendii caput obiectare periclis
Gaudebant largoq; aspergere sanguine dextras.
Dicite vos Turcę Suedi, vos dicite Mosci,
Vosq; Scythæ, Valachi, & reliqui quos cærulus Ister
Circumdat vestri fluxerunt sanguine colles
Turgentesq; suis requiêrunt cursibus amnes.
Cernere erat dextras ensesq; cruore natasse
Hostili. Quid non mortalia pectora cogis
Dulcis amor patrię! quos non compellis ad ausus?
Quid memorem illustres tranquillę Pacis honores?
CZARNCOVIANA quibus stirps efflorescit & altū
*A*ttollit cælo caput attolletq; perennis.
Non tot diuersis resplendent littora gemmis
Littora Erythræi fluctus retinentia ponti.
Quot toga magnanimæ gentis virtutibus ardet.
Relligionis amor, nec non reuerentia legum
Consilium prudens doctæ facundia linguæ
Vtiliumq; fauor, Constantiaq; ardua mentis
Æterniq; boni fælix concordia nutrix
Innumeræq; faces virtutum hac gente nitescunt.

Quando Senatorum non visa tenere curules?
Quādo genus magnū & memorabile CZARNCO-
Curia cōquesta? inde Viri; fortissima pacis (VIOrum
And. Czar. P. Pos. Robora. Pontifices inde; augustissima CHRISTI
Lumina resplendent, nitido ceu Phæbus ab axe
Irradians terras. An te memorande silebo
ANDREA Antistes, pietate insignis auisq;
Stirpeq; maiorum generosa & grandibus ausis?
Te quondam felix o fælix Præsule POSNA
POSNA triumphauit magis at nunc astra trium-
Iam nunc cælitibus concessa sedilia tantum (phant.
Incolis ætherei factus pars maxima cæli
Tantus honos gentis tantum decus attulit oris
CZARNCOVIana dom⁹ patrijs: Quid plurima fā-
Enumerem? pręsto est quo nunc Lēcicia gaudet (do
Læta Palatino quo vix pręstantior alter
Relligione, fide, doctrina, Marte Togaq;
Fulgurat Heroas inter Sanctumq; Senatum
Palatinus Lēcicinē. Hic faciles animos hic tempora dexter & aulæ
Mul-

Multiplicis mores, Regumq́; negotia callet
Non memoro quantis se attollat gloria rebus
Ioannis qui Sarmatici pars magna Senatus
Musarum studia, & præclaras gnauiter artes
Adiecit generi, & claris natalibus: vnde
Ipse sibi & patriæ meritos cumulauit honores.
Nec minus ANDREAS animo rebusq; gerendis
Læchiadas inter pollet cui Pallados arte
Ingenium diues cuius sapientia pręstans
Splendorem magnum magnis virtutibus auxit,
Quis te Petre decus lumenq; propaginis ingens
Prætereat tacitum? Quis te non Magne Senator
Laudibus extollat meritis tibi magnus vterq́;
Consilio Nestor lingua vix certat Vlisses?
Mitto alios. neq; enim numero hoc cōprehēdere re-
Quem qui scire velit, velit idem discere, florū (fert,
Germina quot pulchro Hesperidū nascūtur in horto
Te memorare iuuat IOANNES gloria stirpis
Flosq; decusq; tuę, illustri nomine laudum

Obscu-

Castellanus Mediric.

Palatinus Calisien.

Castellanus Sremēsis.

Palatinides Calisi. Stanislaus & Ioanna Czarnkow. Capitaneus Drachimien.

Obſcurat ſtellas, fulgenſq; Hyperionis aſtrum.
Quicquid auis atauiſq; fuit laudabile, quicquid
CZARNCOVIORVM animus virtuſq; inuicta para-
Canaq; relligio meruit fęlicibus aſtris. (uit,
(Vera cano) totum Ioanne effulget in ipſo.
Egregio cuius pietas ſub pectore ſedem,
(Sola potens virtus homines placare Tonanti).
Fixit: Maieſtas vvltum, clementia frontem
Ornauit: Pallas mentem viridante iuuenta
Armauit ſtudiis magnarum ad munera rerum.
Dignus vt æterno famę ſplendore coruſcet
Inter honoratos Proceres Regniq; Senatum
Heros magnanimus, prudens, probitate verendus,
Iuſtitię cultor, tranquillæ pacis alumnus
Integritatis amans, fraudes exoſus; in orbe
Quæ regnant, torſit retro veſtigia candor.
Prô quanti Herois quam præſtanti indole natam,
Vis tibi *RADEEVI* nexu vincire iugali
Et ſociam thalami diuino iure puellam
Iungere, vt æterno viuas cum coniuge coniunx.

Ingre-

Ingredere ô fælix prçclarç stirpis honores
Perge: fauent Superi: vobis DEVS annuit ecce
Omnipotens; eia rumpe moras: pete limina sedis
Augustæ. te virgo manet, pulcherrima virgo
Consocianda tibi: dicta ocius eia capesse.
Si pietas parere Deo, parebis: Amori.
Sic fatus. flammas iuueni inijcit: ille repente
Hausit in ardescentem ignem, nouus atq; medullas
Intrauit calor & calefacta per ossa recurrit.
Non secus ac rutilo cçli dum labitur arce
Ignea rima micans percurrit luce tenebras
Tum verò ardenti succensus amore puellæ
Exultat iuuenis, gratam efferuescere flammam
Pectore sentit amans, absentem auditq;, videtq;
Absentes Euæ vvltus & eburnea colla
Et speciem quam fingit amor; mens omnis in illo
V vlnere quod virtus generoso in pectore fixit.
Corripit è stratis corpus, chlamydem induit ostro
Candentem, lateriq; auratum accomodat ensem.
Agmina post repetit famulantûm haud plura moratus,
Instrui equos iubet & fulgenti tegmine currus

Velari, celeresq́; ad mænia tendere gressus
CZARNCOvianæ arcis, qua promissis Hymenæis
Succedat, sponsaq; Heros potiatur amica.
Nec mora fit. celeres famuli sua iussa sequuntur:
Circumstant properi aurigæ manibusq; lacessunt
Pectora plausa cauis & colla comantia pectunt
Alipedum. Tyrio pars vestit tegmine currus,
Pars ligat axe rotas, pars sub iuga ferrea nectit
Cornipedes, rigidisq; docet seruire lupatis.
Ergo iter inceptum peragunt multasq; volutant
Pectoribus voces, it lętum murmur in auras.
Vix medium cæli Titan conscenderat orbem
Mænia flammiferis mundi complexus habenis
Iamq́; aduentabant aulam portasq́; subibant
CZARNCOVIÆ sedis, quos læta fronte Ioannes
(Magnanimus spōsæ genitor, *CZARNCO*uius Heros)
Occurrens magna excepit comitante caterua.
Iunguntur dextræ dextris, & voce cientur
Quiquè suâ proceres mox ingrediuntur in aulam,
Hos sequitur iuuenum nimbus, sua quemq́; secuti
Agmina magnanimûm Heroum, pręstantia formâ

Corpora, par cultus nec diſpar omnibus ætas,
Innumeriq́; ruunt alii. tum ſplendida læto
Applauſu, & magno completur curia cœtu.
Hæc inter grandi matrumq; nurumq; phalange
In medium comitata venit *CZARNCOVIĀ* virgo.
Sydereos deiecta oculos, cui lactea crines
Diffundit ceruix, niueo natat ignis in ore
Virtutum argumentum ingens ſanctiq; pudoris.
Quale micat ſemperq́; nouum eſt quod Tyburis aura
Paſcit ebur, vel qui miro candoris honore
Collucet lapis extremis aduectus ab Indis.
Talis reſplendet iuueni ſocianda virago.
Fortunata parens fortunatiſſima matrum
Quæ tantam prolem tenues in luminis auras
Sydere miſiſti fauſto ſuperiſq; benignis.
Interea æterno iunguntur fœdera nexu
Connubii, iam feſtus Hymen cui mollia ſemper
Coniugia, atq; tori ſunt vincla iugalia curæ
Lætitia exundat, meritoſq; inſtaurat honores.
Iam reſonat cantus iam pulchra palatia plauſu
Inſolitum reboant, laxis ſoluuntur habenis

Gaudia, iamq́; domus regali ſplendida luxu
Inſtruitur, medijſq; parant conuiuia tectis.
Conuenêre omnes ſtrato diſcumbere in oſtro,
Delicijs iuſſi & dapibus ſe inferre paratis,
Poſtquam prima quies epulis. menſæq; remotæ.
Haud mora continuò dant cantus pollicis ictus:
Conſurgunt iuuenes menſa innuptæq; puellæ,
Diſcurrunt, variantq; vices luſtrantq; choreis
Atria, dependent lychni laquearibus aurêis.
Veſper adeſt Muſę cæptum iam claudite carmen.
Viuite fælices ambo, felicia vobis
Tempora decurrant, ſuperûm rex veſtra ſecundet
Vota. fides vigeat nec non reuerentia honoris,
Et ſponſi & ſponſa mentem pax aurea firmet.
Sicut nexa ferax lætam ſe vitis ad vlmum
Applicat & pulchris gaudet fæcunda racemis:
Sic quoq; ſic veſtras ſtringat Concordia mentes
Et Patriæ fælix & rebus ſemper honori.
Ite boni ite pii in magnum virtutis honorem,
Creſcite pro meritis fæcundi prole beata.
Lilia vt irriguis vernant pulcherima in hortis.
Sic & vos dulci ſplendeſcite prolis honore

Ich Msčiom Pánom
P. Z CZARNKOWA
PANOM MNIE VVIELCE
Milościvvym tudzieſz Ich Mościom novvym oblubiencom.

Cnotá nád ſwe przymioty ma ten piekny wſobie
Badź w znácznỹ/ badź wpodlỹ ſie zakocha oſobie
Gmách ſobie do mieſzkánia vlubiwſzy zdobi
Do zátrzymánia śiebie dálſzego ſpoſobi.
Naprzod co bydź rozumie ſobie przećiwnego
Znośi nie zoſtawuiac zakalu żadnego.
Zátym ſwoie ozdobne opony rozwija
A podlug proporcyey chedogo rozbija.
Bogoboynośč z Madrośćia ná czolo wyſadza
Ktora przećiwne ſobie zle dźielo wygladza
Dobroć/ Meſtwo z Dźielnośćia pozornie ſzykuie
Státecznośč/ á tá plochy zamyſly miárkuie.
Ludzkośč/ćichośč/ láſkáwośč z ſkromnośćia ſtanowi
Aż ták pieknymi ſztuki gmách wſzytek odnowi.

Wtym dopiero pálacu ślicznie vrobionym
 Y świetnymi opony swemi ozdobionym.
Záśiadszy nie prożnuiac praca zbyt mielnie
 A swego miłośniká spráwy ták kieruie
Ze z podziwieniem ludzkim y z pochwała bywa
 Skad vćieche niezmierna oblubieniec miewa.
Szcześliwy y nád insze ten blogosłáwiony
 Ktory od cnoty mile bywa vlubiony.
Tu niech káżdy vpátrzy czy nie słusznie mienie
 Y Szcześliwsza nád insze fámilia czynie
Pánow z Czárnkowá wktorych tak sie zakocháłá
 Cnotá y ták chedogie im przymioty dałá.
Iż im lepiey baczeniem kto dobrym vważa
 Iáko Pan Bog ná wszytkim przedziwnie pomnaża
Dom ten zádziwiwszy sie zdumiáłym zostáie
 Iemu blogosłáwieństwo y dánk nawszem dáie.
Bo naprzod wstárożytność ktory sie nie godzi
 Przepominać weyrzawszy tá insze przechodzi/
Zacność godnymi chocbym chćiał okreśić słowy
 Ni słow by mi stawáło / ni sło mam wymowy.
Lecz to mnieyszy kłopot moi tá do rozsławienia
 Słow mych nie potrzebuie/ rythmowego pienia
Nie prágnie/ sámá przez sie nie tylko w Koronie
 Polskiey słynie lecz kedy swe rospuszcza konie
Phœbus

Phœbus biegiem zmorzone kedy vstawáia |
Tám zacnośći Czárnkowskich pochwale dawáia.
Poki okrag niebieski swym obrotem idzie
Sławá ich nieśmiertelna słynie słynać bedzie:
Bo nie z sámey odnoßa pochwałe zacnośći
Lecz ich Pan Bog obdárzył tákiemi godnośći
Iż nie tylko porownáć z rownymi dzielnośćia
Moga ále przechodza w rzeczách ich biegłośćia
Tám gdzie rady potrzebá zdrowey dodawáia
A mieyscá Senatorskie geśćiey záśiadáia.
Zmarłych iuż nie wskrzeßáiac/ ktorzy przed inßymi
Przodek z iwße miewáli Senatory cnymi
W Poczćie żywych rámiony sa co podpieráia
Oyczyzne nád iey cáłość nic milßego máia.
Ktorych bez mianowánia spráwy sa wiadome
Zacnymi zasługámi wßytkim oświadczone
Nie sáma rádá zwykli Oyczyzne rátowáć.
Lecz gdźie tego potrzebá kosztu nielitowáć
Ni zdrowia: tám kedy Mars pánuie surowy
Nádstawiáć nie nowiná im bywa swey głowy
Nieprzyiaćielskie gromić nie nowiná roty/
A serca swym dodawáć dzielnośćia ochoty.
Nuż iak inße przymioty miele pokazuie
Cnota w Domu tym wiernie znáć iż go miłuie

Nád

Nád inße y mießkánie swe w nim vlubiela
   Gdyż ták pieknymi spráwy on przyozdobiela
W nim wßeláka ozdobá iáko rzeki w morze.
   Ják zá słońcem promienie y ßárłatne zorze.
Tu na ráczey á záwße Phaebus złotowłosy (skoßy.
   Z dźiewiáćia Siostr swych madrych swe ználazł ro
Ktoż cnote miluiacy bedźie śmiał ßturmowáć
   Przećiwko niey á dárow iey onym vymowáć?
Ktoż ták bárzo iezyká bedźie bezecnego?
   Zeby sie śmiał ná słáwe domu ták zacnego
Tárgnać/ y pare z vst swych przećiwko niey pußczáć
   Pewnie w swy przedsiewźiećiu muśiałby snadź vstáć.
Bog ktory ich obdárzył tákowymi dáry
   Stráćiełby śmiałká tego y kárał bez miáry.
To swym bystrym baczeniem dobrze rostrząsnawßy
   Y cnote z przymiotámi pilnie vważywßy.
Radeiewski ktorego słáwá nieśmiertelna
   Zacność z stárożytnośćia godność cnoty pełna
Vßy ludzkie zwiedźiełá y bezmiernie słynie
   Poki Tybrys y Xántus swoim trybem płynie.
Gránice rosprzestrzenia cnoty/ ßerzy włośći
   Godność swe przymießuiac do wielkiey zacnośći
CZARNKOWSKICH, posługi im chetliwie oddáie
   Młody wiek swoy w opieke doyrzałą podáie/
Dźielność

Dielności niewymowney Janá *CZARNKOWSKIEGO*
W cnocie / w Sławie/ w Baczeniu/ człeká zacnego.
Wielka chlubá záprawde komu to Bog dáie
Ze czego z przodkow nie ma sam przez sie dostáie
A swa cnota tak świeci że y przodki dawne
Oświeca y potomstwu imie czyni sławne.
Lecz to wietsza gdy kto iest z przodkow tey zacności
Izby mogł sławnym bydź zwan oprocz swey dzielności
A tak wiek swoy prowádzi że krom przodkow sławy
Może záwße bydź znacznym przez swe tylko sprawy
Sendziwoiewi chlubá tá ieżeli komu
Służy bo zrodziwßy sie w znákomitym domu
Nie wiedziec czyli wietßa cześć ma z przodku swego
Czyli on iest chwalnieyßy z wysokich cnot iego.
Ten w opieke przyiawßy swa *RADEIEWSKIEGO*
Ják sowicie nadgradza cne posługi iego.
Klinot nad ktory nie miał nic kosztownieyßego
(Coreczke vkochána) y sobie miełßego
Daie mu wstan Małżeński: O ßczęśliwy *IANIE*
RADEIEWSKI, Fortuná ná łáskáwym łonie
Patrz iak cie swym piástuie y tákać ziednáłá
Panieneczkę z Junona ktora porownáłá.
Ktora nie da nic naprzod áni Phosphorowi
Kiedy napięknicy z morza wynika ku dniowi

D Nie była

Nie byłá ozdobnieyßa sławna pani oná
   Dla ktorey mocna Troiá z gruntu wywrocona.
Náturá coś nád inße dałá tey wdzięcznego
   Z przymiotámi cnot wßytkich stanu Panieńskiego.
W vczćiwość wychowánia iezeli wierzymy
   Tám przygáneczki zadney pewnie nie znaydźiemy
Choćbym niż ostrocki Linx bystrßego byli
   Wzroku/y rozumem swym Mędrcow przechodźieli.
Do swey śliczney vrody / ma the obyczáie
   Z iákich sie zwykły chełpić wßego świátá kráie
Wiec przezacnych rodźicow ni wczym nie wydáie
   Lecz ku sławie dźiedziczney swa własna przydáie.
Szczęśliwßyś nad ßczęśliwe iż z tákimi cnoty
   Y niezmiernie pochwały godnymi przymioty
Bogći dał przyiaćielá *RADEIEWSKI IANIE*
   Ten ćie niech błogosławi w tym Małżeńskim stanie
Ná wßytkim: Niech kieruie twoie młode latá
   Zebyś wźiętym y godnym był v wßego świátá
Zeby sie z pomyśleniem poćiechy zgadzały
   Fortunney odmiány nigdy nie vznáły.
Poki swoim porządkiem láto wiosnę goni
   Y poki czuyna Iesień przed zimą sie chroni.

O D A.

Apollo nie záwżdy z luku
Strzela / y Morskiego chuku
Słycháć / nie záwżdy surowi
Mars szturmuie ku murowi.
Grad nie záwżdy zgory leci
Dżdżowa chmurá niebo szpeci /
Burze czarne wiátr woiuie
W tym pogodá nástepuie.
Tákżeć słusze człowiekowi
W moc się nie dáć frásunkowi
Co po wszytkim gdy w klopoćie
Wielki mol w czći y przy złoćie
Vderz wzlotobrzmiace strony
Amphion / niech rosproszony
Wszelki bedźie co żáluie
Wesele niech nástepuie
Krotofile záżywayćie
Vćiechy dopomogayćie
Z zacna Rádeiewski bierze
Oblubieńcam dźiś przymierze

D2 Dar

Dar dźiś bierze smákowity
W roskoß iák wiosná w kwiát wity.
Niechże żyia długie látá
Z kwiátem ślicznym tego świátá.

IANA CZARNKOWSKIEGO
Synaczká Iego Mci winczowánie.

Oycze nászá poćiecho/ niech wiátry łáskáwe
Ná tym morzu burzliwym kieruia twa nawe
Do portu tákowego/ byś od teráźnieyßych
Poćiech/ poczawßy dźiatek ażbyś do namnieyßych
Rosporzadźił nas/ wielki ku swoiey ozdobie/
Co posługámi chcemy zádźiaływać tobie.
Miey látá Nestorowe/ żyi wiek nie przeżyty/
Zyi/ w poćiechách/ z nas wßytkich/ badź bárzo obfity

ANDRZEIA CZARNKOWSKIEGO.

WPrzod sie rzeki do źrzodeł swych niech náwracáia.
Biegi słoneczne wprzod niech odmiane rznáia
Niżbyś w poćiechách nászych miał być omylony/
A w tym/ czego winczuiem/ spolnie/ zawiedźiony

ECHO

CO wżdy *ECHO* rozumieſz żem nie wiedział tego i	czego
W podziwieniu ieſt v mnie nie wie tego káżdy.	co wżdy
Cna Pánnę zá Mąż dáią z Czárnkowſkiego domu	Komu
Radeiewſkiemu w cnotách ſławnych zrodzonemu	temu?
Podobnych obyczáiow przodkow onych ſławnych.	dawnych
W Domu tym gdzie ſie ſkłonił ſławá nie vgáśnie	iáśnie
Swiećić będzie/ gdy krągiem Phebus świetne oczy	toczy
Niech będą po wſze czaſy pod Bożą obroną	z żoną
A wy śpiewayćie Nymphy weſela dodayćie	grayćie
Okrzyk w trąby czyń Clio roſpuść pod niebioſy	głoſy
Swe/ ſławna Cálliope w kornet brzmiąc łágodnie	zgodnie
Melpomene pobudź wſzech dźwiękiem ſwoiey lutni	chutni
Talia w bębny biiąc powiedz then Act wſzędzie	będzie
Slynął/ więc Zacni gośćie iuż záráżem wſtańćie	w tańce
Nowym oblubienicom ſpráwę tę záczętą	święta
Że zakon ieſt Małżeńſtwo nie teſkliwi ſpráwćie/	ſławćie

EPIGRAMMA

SARMATICÆ SPES OPTIMA GENTIS

QVæ trahit a magnis genus haud indigna dinastis
  Iungitur Heroi virgo *RADEEVIO*,
Antiqua generis qui nobilitate triumphat,
  Magnus & est sponsæ sponsaque magna sibi.
Insignes ambo forma, iuuenilibus ambo
  Florentes annis, moribus ambo pares.
Integritate pares, pulchris virtutibus æqui.
  O quantus tali fædere surget honos!

CARMEN DEDICATORIVM.

Ad Illustr. sponsæ parentem

QVi fama, gestis, & claro nomine fulges
  Quid h[illegible]s poterunt addere metra tibi?

Qui

Qui vir es, atq; vires, cui vires pectore, vires
Patria dum poscit qui geris egregias,
Carmine ab incompto præconia nulla requiris
Sat laudis virtus parturit ipsa tibi.
Parua tamen ne Mæcenas ea despice dona.
Magna darem haud possum. sit voluisse satis.

ERRATA.

Raueca pro rauea, Inuigilam pro inuigilans Pares pro pacis. Delegat pro deligat. Auum pro abauum Latæri pro lateri. Nymphæ pro Nympha, Horrendii pro horrendi. Illustri nomine lege Illustri quæ iniicet pro .niicit.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0007441